

SKAMLIG TYSTNAD Sverige och Europa sviker starka muslimska kvinnor, som står upp emot förtryck i islam. Tysta feminister i väst hänvisar till tolerans och förståelse, samtidigt som 10 000-tals kvinnor hålls i slaveri, påpekar statsvetaren **Lisbeth Lindeborg**, som skriver en bok om behovet av ett reformerat islam.

”Tolerans dödar muslimska kvinnor”

De är vår tids kvinnosakskvinnor. De kämpar dagligen med livet som insats mot kvinnoförtryck i islam, mot hederskriminalitet, tvångsgifte, incest, våldtäkt, miss-handel och mord.

Några av dem bär kända namn som Taslima Nasrin, Nawal El Saadawi, Shirin Ebadi, Ayaan Hirsi Ali och Irshad Manji. Andra är inte lika kända: Necla Kelek, Seyran Ates, Samira Bellil, Maryam Namazie, Erin Keskin och den fantastiska kvinnokampen Serap Cileli, som jag nyligen mött.

De skriver böcker om egna och med-systers erfarenheter, de upplyser om förtryck av kvinnor i diasporan och i sina ursprungsländer.

Dessa modiga kvinnor talar i offentliga sammanhang, de får Nobelpris och andra utmärkelser, men fortfarande väntar merparten av muslimska kvinnor på en förbättring av sin situation.

Gör vi en lista på kvinnoförtryck inom islam blir den lång. Här räcker det att nämna det fortsatt höga antalet hedersmord i Europa och i Turkiet, kroppsstymplingar av de flickor som inte kan bevisa sin jungfrulighet på bröllopsnatten.

Hedersmord dolda som självmord – vilket var fallet med 18 av 22 döda muslimska flickor i Storbritannien nyligen – våldtäktskulturen i Pakistan som Muktar Mai skrivit om i en bok översatt till svenska, beslutet att återinföra månggifte i Kirgisien och de så kallade importbrudarna, den stora kontringen av unga muslimska kvinnor som likt varor hämtas till muslimska män i Europa för att tvångsgiftas.

Förra året var 75 procent av de kvinnliga invandrarna i Norge importbrudar.

Med den ökande islamismen i diasporan och i ett flertal islamiska länder ökar förtrycket av de muslimska kvinnorna.

En stor del av skulden för detta finner vi bland människor i väst. De ställer inte upp mot förtrycket – i stället svamlar de om respekt för andra kulturer. Visst får Ayaan Hirsi Ali säga det hon har på hjärtat i tv, men det får också den välkände Tariq Ramadan, som inte fördömer ständandet av kvinnor utan föreslår ett moratorium och som är emot äktenskap mellan muslimska kvinnor och icke-muslimska män.

Alla muslimska kvinnor är inte förtryckta. Men många är det. Sveriges och Europas kvinnor bör tala klarspråk om detta, skriver Lisbeth Lindeborg, bosatt i Tyskland.

FOTO: M SPENCER GREEN/AP

Varför lyssnar man inte till Hirsi Ali då hon riktar sin kritik mot kulturrelativister i väst, i synnerhet mot feminister, som inte stöder sina muslimska medsyster:

”Jag vill att förespråkare för det multikulturella samhället gör sig förtrogna med det lidande som kvinnor – förslavade hemma – måste utstå i religionens namn. Måste de först själva spärras in och förtryckas för att kunna förstå dessa kvinnors situation? Är det inte hyckleri att bagatellisera eller tolerera något sådant, medan man själv profiterar på frihet och framsteg i väst?”

Varför lyssnar man inte till turkisk-tyska Necla Kelek, docent i socialvetenskap: ”Jag fattar inte hur kvinnor som kallar sig feminister passivt kan åse hur tiotusentals kvinnor hålls som slavar här mitt ibland oss. I stället för att kritisera islam försöker man förstå”.

Och varför hörsammas inte Serap Cileli, författare bosatt i Tyskland. Hon har belönats med Tysklands högsta orden Bundes-

verdienstkreuz för sitt civilkurage och som räddare av muslimska flickor i nöd:

”I Europa är ni alldeles för tysta om kvinnoförtrycket inom islam. Vi muslimska kvinnor hade besparats mycket lidande om detta tagits upp till debatt. I stället har européernas naiva syn på tolerans skadat oss. Jag brukar säga att ni dödar oss med er tolerans.”

Serap Cileli vet vad hon talar om. Som elvaårig turkisk flicka i Tyskland blev hon bortförlovd med en äldre man. 13 år gammal 1980 försökte Serap begå självmord men ”misslyckades”. Vid hemkomsten från sjukhuset väntade hennes far med piskan i handen. Hon var en ”skam för familjen”.

Som 15-åring giftes hon bort med en äldre man i Turkiet. Efter sju års plåga gick hennes föräldrar med på skilsmässa. Serap och de två barnen fick återvända till Tyskland. Där väntade en ny förlovning.

”Om du skadar min familjeära dödar jag dig”, hotade fadern och slog henne medvetlös. Hon flydde till ett kvinnohus i en

annan del av Tyskland. Först då hon var 27 år kunde Serap gifta sig med sin Ali som hon lärt känna i Turkiet – den förste som talat om för henne att hon var en människa med mänskliga rättigheter.

1999 publicerades Seraps bok ”Vi är era döttrar – inte er ära”. Då jag träffar Serap på hemlig ort berättar hon att situationen föga ändrats för flertalet unga muslimska kvinnor. Hon har hjälpt 250 flickor att fly – unga kvinnor som hon räddat till livet.

Enligt Irshad Manji – författare till bestsellern *The trouble with islam* – är kvinnorna i väst rädda för att kallas rasister. Därför lämnar de sina muslimska medsyster åt sitt öde.

I Tyskland har yttrandefriheten ett något högre tak än i Sverige. Där hindras inte heller den tyska kvinnosakskvinnan Alice Schwarzer från att yttra sig i dessa känsliga frågor. I Sverige däremot – vet jag av egen erfarenhet – refuseras artiklar på temat islam och kvinnoförtryck. Då jag skriver i ämnet pekas jag ut som islamofob – av svenska män!

I Sverige offras sanningen på det politiskt korrekta och förljugna altaret där landets mest dubiösa opinionsbildare Jan Guillou presiderar. Studier visar dock att de som använder sig av invektiv som islamofob och rasist ofta själva står den fascistoida islamismen nära.

”Det är viktigt att kvinnor i väst blandar sig i vad som händer. Överallt. Kvinnoförtrycket är en global fråga; se på Greenpeace – de agerar överallt. Det är er plikt att inte tåga. Då europeiska kvinnor inte reagerar är det ett förräderi mot kvinnosakens idé och mot de mänskliga rättigheterna”, säger Serap Cileli innan vi skiljs.

LISBETH LINDEBORG

fil dr i statsvetenskap,
bosatt i Tyskland

aktiv medlem i Terre des Femmes
för kvinnors mänskliga rättigheter

➔ Mer läsning

Läs mer om händelser och aktiviteter under Internationella kvinnodagen. **Nyheter sid 8**

INLÄGG | Förslag i dag om FRA:s nya signalspaning

Tydligt skydd för den enskildes integritet

Syftet med svensk försvarsunderrättelseverksamhet är att stödja utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik och skydda vårt land och våra medborgare mot yttre hot.

När regeringen idag lägger fram ett förslag om en ny lagstiftning är syftet att skydda vår demokrati och grundläggande fri- och rättigheter. Inte det omvända.

En viktig del av försvarsunderrättelseverksamheten utgörs av den så kallade signalspaning som bedrivs vid den civila myndigheten FRA. Men trots att Sverige bedrivit signalspaning sedan andra världskriget har verksamheten aldrig varit lagreglerad.

Därmed finns inga regler till skydd för den enskildes integritet.

Detta vill regeringen nu rätta till. Samtidigt vill vi anpassa lagen till den tekniska utvecklingen. Detta är viktigt eftersom allt mer av trafiken flyttas från etern till olika kabel- och fibernät.

Inte minst viktigt är att förslaget medför ett tydligt skydd för den enskildes integritet.

Lagförslaget har lett till omfattande kritik, inte minst i SvD. Mot bakgrund av de diskussioner som förts vill jag klargöra några saker.

1. Signalspaning handlar inte om att gripa och döma individer som begår brott. Det är polisens uppgift att jaga misstänkta brotts-

lingar och sätta skyldiga bakom lås och bom.

2. Lagförslaget handlar inte om att avskaffa meddelarfriheten. Meddelarfriheten är grundlagskyddad och skyddas naturligtvis också i den nya lagen.

3. Det är inte fråga om att registrera individers kommunikation, spara kopior av samtalstrafik eller registrera individers åsikter. Signalspaningen fokuserar aldrig på individen utan på informationen.

Signalspaning är ett viktigt verktyg för att vi snabbt ska kunna uppmärksamma om hotbilden mot landet eller svenska intressen förändras. Det kan handla om att

upptäcka militära hot, gränsöverskridande terrorism eller spridning av massförstörelsevapen.

Vi har också ett ansvar för de soldater och civila som deltar i riskfyllda internationella insatser. Signalspaning kan ge avgörande information för deras säkerhet.

I beredningen av lagförslaget har alla synpunkter beaktats. Resultatet har blivit en lag baserad på en grundlig förankringsprocess och noggranna överväganden. Individens integritet och rättssäkerhet har varit vägledande för arbetet.

Ett flertal kontrollfunktioner till skydd för den enskildes integritet har lagts till. All verksam-

het granskas löpande ur ett laglighets- och integritetsskyddsperspektiv och även efterhandskontroll ska genomföras.

Med detta har regeringen – i likhet med Lagrådets formulering – nått en godtagbar balans mellan grundlagens och Europakonventionens krav på skydd mot intrång i privatlivet och det allmännas rätt och skyldighet att svara för att nationella säkerhetsintressen kan tillvaratas.

MIKAEL ODENBERG
försvarsminister

➔ Mer läsning

Påverkar avlyssningen även dig? **Nyheter sid 12**